

Ιερομόναχος Κύριλλος Αγιορείτης (+ 1930) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†))

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γεννήθηκε στην Τρανσυλβανία. Μαζί με τον αδελφό του. το 1909, νεαροί και οι δύο, ντυμένοι με τις τοπικές ενδυμασίες, πήγαν στη μονή Νεάμτς, μεταφέροντας και την περιουσία τους. Αυτή την αποτελούσαν 350 πρόβατα, τέσσερα αλόγα με δύο καρότσες, τέσσερα γαϊδούρια και έξι σκυλιά, φύλακες του κοπαδιού.

Τρεις εβδομάδες βάδιζαν, διασχίζοντας τα Καρπάθια όρη, για να φθάσουν στη μονή. Σε όλη τη διαδρομή μελετούσαν το Ψαλτήρι. Τους υποδέχθηκε με χαρά και αγάπη οηγούμενος Βαλέριος και όλη η συνοδεία του. Για τον ζήλο τους ο ηγούμενος σύντομα τους έκειρε μοναχούς. Ο αδελφός του ονομάσθηκε Αθανάσιος και ο ίδιος Κύριλλος.

Ο π. Κύριλλος έδειξε ασυνήθιστο και αξιοθαύμαστο ζήλο στους μοναχικούς αγώνες από νωρίς. Διάβαζε όλο το Ψαλτήρι καθημερινώς, έτρωγε μία φορά την ημέρα, έκανε πολλές μετάνοιες, θερμή προσευχή και πρόσχαρη υπακοή. Στην αρχή έβοσκε μαζί με τον αδελφό του τα πρόβατα. Κατόπιν χειροτονήθηκε ιερέυς και τοποθετήθηκε ηγούμενος στη σκήτη Τιμπουκάνι.

Δεν έμεινε πολύ στη σκήτη, γιατί αναχώρησε για το Άγιον Όρος. Εδώ έκτισε δικό του Κελλί και απόκτησε συνοδεία. Ήταν όμως αρκετά φιλάσθενος και δεν έζησε πολύ. Προαισθάνθηκε το τέλος του κι έγραψε στον αδελφό του να έλθει να παραλάβει το Κελλί. Εκείνος του απάντησε: «Πάτερ Κύριλλε, ο Θεός να σου αναπαύσει την ψυχή και να σου χαρίσει την άφεση των αμαρτιών σου. Όμως εγώ δεν ημπορώ να έλθω στο Άγιον Όρος. Θα παραμείνω μέχρι τον θάνατο μου στο μοναστήρι, όπου έδωσα και τις υποσχέσεις μου. Μη με ξεχνάς στις αγίες προσευχές σου, για να αξιωθώ και εγώ αυτής της εσχάτης ευλογίας».

Ο π. Κύριλλος κατόπιν ασθενείας εκοιμήθη στο Άγιον Όρος το 1930. Ο π. Αθανάσιος κατόπιν μακράς ασκητικής βιοτής ανεπαύθη το 1950 στη μονή Νεάμτς, την ακρόπολη του ρουμανικού μοναχισμού.

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Ιωαννικίου Μπαλάν αρχιμ., Οι μοναχοί Αθανάσιος και Κύριλλος Παβαλούκα (μετάφραση μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης), Ορθόδοξη Μαρτυρία 68/2002, σσ. 39-47.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας*, τόμ. Α΄ 1901-1955, εκδ. Μυγδονία, Άγιον Όρος 2011.